

Yörük Ali Efe Destanı

– DR.ÖZGÜREKER · 08 Mart 2017

YÖRÜK ALİ EFE DESTANI

Egenin efeleri
Dert gam yüklü küfeleri
Çatal yürekte
Öfke dalga dalga tufan
Sabır duru su gibi
Bir omuz çökük
Dünyayı sırtlandım der gibi
Bir omuz yukarda
Ey felek
Daha da ver der gibi
Ayağında körüklü
Belde hançer,elde mavzer
Sakın ha der gibi
Başları dik
Eşkıya sanma bizi
Elim,dilim,belim,benim
Düzün düzmecesine inat
Dağ kadar sağlam der gibi

Yörük Ali
Yörük oğlu Yörük
Dizini ot boyamış.
Anlıda pıtrak.
Ay ışığıyla saf tutan
Serin dağ pınarı yüreği yananlara .
Boğaz kesen kış ayazı şeytana uyanlara
Zamansız,mekansız,ammansız.
Her kim ki gömülmeli selasız
Tepesine çığ gibi yıkılır.
Kimine umut kimine korku.
Yüreği vatana,mazluma masuma
kar tanesi gibi erirdi.
dağ kadar onuru

dağ kadar gönlüne
dağları mekan tutturmuş
başının dertli dumanını
dağların dumanına kattırmış
sis olup pus olup
torbasını dolduranın kellesini
heybesine tkiştirmiş.
Çeteciye,düşmana dert kusturmuş....
Çatal olur efeleri yüreği
Bir yanı seccadenin pamuğu
Kiblenin güneşine bakar
Bir yanı mavzerin soğuk demiri
Şeytana uyanın leşine bakar.
Yörük Ali'nin namı yürümüş.
Çatal dilliler türkü yakıştırmış
Dağın eteklerinde över
Düzde söver.
Yörük Ali bu dağ gibi
Düze indikçe alçalır.
Dağa çıktıkça yücelir.
Kara cehaletin koynunda
Ulu çınarın boş kovuğunda
Yıkılışının sesinde.....
Yoka yoksulluğa açmıştı gözlerini
Zora zorbalığa...
Soysuzluğa yolsuzluğa
Fitne fesada uyanmıştı.
Gavurun akçesine uzanan eller
Kıldırılmıştı cumasını
Irz düşmanlarına el pençe duranlar
Okumuştı atasının selasını
Minnet mi duysun nefret mi etsin
Hak yolunda yürü derken.
Çatal dillilere mi uysun.
Yeşil şeytanlardan kaçıp,
Çatal yüreklilere mi katılsın.

Bir kutlu öfke yüreğinde
Bir öfke ki

Doğrucu Davut düşünür
Deli Dumrul haykırır..
Cehalet felekten
Zeka Allahtan
Yanlışı istemez doğruyu bulamaz.
Kestirir atar
“Dünya ahrete boşa döneceğine
Zorbanın canı leşe dönsün”
“Her iki yolunda sonu cehennem değil mi?
Hiç değilse kendi insafım kadar eşkıya olurum.”
Devletli zorbadan zorba.
Kadı olmuş hak sarrafı.
Hoca gavurun akçesine avuç açmış
Yok ki vaazın tutulur tarafı
Zorbaya yolsuza soysuza boyun eğecek yere
Felek senin sırtını getirmeden yere
Ver sırtını Çine Madran Dağlarına
En tepeye en dumanlı yere.
Bir kutlu öfke ki yüreğinde
Bir öfke ki
Düzde insanın bu kadar alçalışına

Yürük Ali Efe 22 yaşında
Çine Madran Dağlarında
Yanında beş zeybeği
terkisine atmış heybeyi
yarısı fışek doldurmuş
yarısı kumanya.
Mavzer elinde,ferman boynunda.
Cahildir.
akşam dostum diyenin yanında uyur
sabah yılanın koynunda uyanır.
Zekidir.....
Yılan başı ezdikçe
Çatal dilindeki yalanı sezdikçe..
Bin bir türünü belledik
Bin bir deliğine ot tıkadıkça
Anlar ki yılanı
dolam atsan düğüm tutmaz.

can varsa doğruluk olmaz
Doğruluk anca ölünce
Düzedede düzene de uyanır.
Yörük ali
Bu dünyada
yılan yılanı yutmuş.
Kuyruk ağız zincirlenmiş,
Dolam dolam dönmüşte
Koca cihana çöreklenmiş.
Nedir ,niyedir bilemez ama.
Adına da medeniyet denmiş.
haçlı mızrak ucuna takardı.
Artık gavurda medeniyet var
Yunan düzde süngüye takmış bebeyi
Karnını deşip kenara atmış gebeyi
Eşkiyaya aksakallı görünecek değil ya
yurtsever bir yedek subayla karşılaşır
Yörük ali efe
Allahın tedbiri subaya hediye ettiği kıskanılasi iman.
Kafası karışır Yörük alinin
Hem devletlü hem isyancı
Oda eşkiya bilinmeyi seçmiş
Ama Allaha kitaba inancı tam
düzde bulamadığı doğruluğu onuru
dağda bayırda bulmuştur Yörük ali
yanlışı istemediği doğruyu bulmadığı için düşmüştür eşkiyalığa

Vatan için ölür şehit olurum!
Bundan gayrı pazarlık yoktur kula
karar verir yunana karşı durmaya
Çine Madran Dağlarında
Yörük Ali Efe Daha 22 yaşında
Aydınlık yansır aydınlanan adamda
Aydınlanan parlar aydınlatır.

Daha kırkı çıkmadan
yeniden doğuşunun hak yolunda.
çevresindeki kızan sayısı
kırk oldu birden yanında

Artık Yörük Ali Efe Kuvayı Milliye'ciydi Yenipazar'da
Malkoç köprüsü
(Kuvayı Milliye'nin ilk büyük başarısı)

Yanlışı istemeyecek kadar zeki
Doğruyu bilemeyecek kadar cahildiler.
Kula kul şeytana köle olup
düzün sahte doğrusuna kanacağıma
Dağın eğrisine kurban
insafım kadar şeytana uyarım dediler.
Onlar Yörük oğlu yörüktüler
dağa çıkmadılar. Zaten dağda doğdular
bize feleğin çanağına dediler
düze zemherinin biride inmediler.

Düze inip bağı bostanı ne edecekler.
Şeytan denen keçi suratlının kıllarını yolacaklar.
Cennette uzanan urgan yapacaklar.
Onlar eşkıya
feleğin elinden şahadet şerbetini kapacaklar.
Altınla gelen itibarın sahte olduğunu
Kim eşkıyadan daha iyi bilecek.
Öyleyse vatan için çarpışacak.
Yol kesecek köprü tutacak.
Ölürlerse şehit yaşarlarsa gazi olacak.
Küplerini heybelerini şerefle şanla dolduracaklar.
Onlar eşkıya
Onlar malkoç oğlunun torunları
Yoktu ki korkuyla sorunları.
Kara cehaletin kara kör karanlığında
Felekle kör dövüşleri son buldu
Kuvayı Milliyenin ışığında.

Yeter ki doğru yolu gösteren olsun
Temiz yüreği yumruk nereye bilsin
Bilsinler ki yumruklar bir yeri bulsun..
Cehaletin kör karanlığında
Bozkurdun getirdiği ay ışığında

Yönünü buldu izini buldu
Kendini buldu Yörük Ali
Cahil eşkıya
Güneşin nerden doğacağına emin
İstiklal için istiklali dünya gözüyle
Görmekten vazgeçecek kadar.
Göğsü İman dolu .
Olgun ve bilge
Birer nefer olup çıktılar.

Yunana haber salar Yörük Ali
“Sultanhisar’a silahsız gelecez”
“Teslim olup sana katılacaz”
Yunan bekleye dürsün
Kızanlarına döner ve der ki.
“ Malkoç köprüsünü basacaz.”
Demir yolundaki karakolu basar
Demir yolunu havaya
yunan karakol birliğini
Cehenneme uçururlar
Sultanhisar'ın
Malgaç Çayı demiryolu köprüsü başında
Yörük Ali Efe Daha yirmi üç yaşında
Yunan birliğini tümüyle yok eder
Milli mücadelemizin ilk zaferinde
Yörük Ali Efe ve kızanların destanını
Türkü olur söylenir.
Yörük Ali artık düze indikçe yücelir.
Zafer dağlarda yankılanır.
eli silah tutan duyar yüreklenir.
Demirci Mehmet Efe de dağdan
düze iner gelir.
Her kim ki bulur kendinde er yüzü
toplanır Yörük Alinin başına
Sayıları bulur dört yüzü.
19 yılının güzü
Umut sis olur bulut olur kaplar
Aydında bayırı düzü
Yunanda mitralyöz, top tüfek tastamam

Efelerin elinde başka bir şey yok
Çakaralmaz tüfek, kama ve tabancadan
Onlar yürüktüler
Eşitsizliğe aldirmeden yürüdüler
Acar mavzer tükürsün
bırakıp kaçanın yüzüne.
Efeler indiler aydınının düzüne.
güzün yaprak döktü
gözcü çocukların
çıkıp saklandıkları kavak
Hocalar minareden
Kadınlar cumbadan

Bir mavzere bin göz bin kulak
Efe,aydınlıyı yek vücut etti.

halk savaşı başladı ev ev sokak sokak.
Efelerin ve aydınlının üç gün üç gecelik çabası
Yunanın şehri boşaltmasına yetti
Ele geçen cephanede işin cabası
Onlar Yörüktüler
Hangi kayaya oyulmuş koyun ağılı
Hangi tepenin ardında hangi köy
Hangi dere hangi düze
Kim ilişir kim ilişmez bize
Karış karış bilirlerdi yaylaları

Bin yıldan beri
Her karışına seccade sermiş
Her yerinden kibleye dönmüşlerdi.
Kör karanlıkta,karda tipide
ne yol aradılar ne yön.
Düşman su bulamazken taşıdığından gayrı
Onlar hangi pınarın suyu soğuktur bilirdiler.
Yunan Sürüden ayrılrsa tayınsız ,aç susuz
Onlar çoban,
onlar yürüktü
Hangi dağın yenir hangi otu.
Hangi avı saklar hangi kuytu.
Birin çocukluğu çobanlığı bitmeden
Ötekinin ki başlardı.
Onlar bin değış bilen çobandılar
Islıkla tepeden dereye
çaldılar tanıdık bildik ezgileri
Arif olan bildi anladı .
Kıt olan sezdi
Düşman tel koptu mu
Telgrafı telefonuyla sağır dilsiz
Kılavuzu vuruldu mu izsiz yönsüz
Silah mühimmat yüklü
Ürkek hayvan sürüsünden farksız
Ve
onlar Yörük oğlu Yörüktüler
hak yoluna yürüktüler
Onlar çobandılar.....
kah
Duman olup dağın sisine karıştılar
kah
Bozkurt olup sürüden ayrılanı boğazladılar
Onalar çobandı bilirlerdi güt meyi
Düşman nerde toplansa
Gelip sürüyü dağıttılar
Kuyuları kapattılar
Köyleri boşalttılar
Mavzeri elinde

Mazlum,yetim terkisinde
şahlandıkça şahlandı.
aydının Yörük efeleri
Yunan askeri vadilerden kum gibi akarken
Dar geçitlerde dariusun kum saatini tıkadılar
Ankara ya en mühim cephaneyi
Kongreler için gereken süreyi tanıdılar
Türkiye Büyük Millet Meclisine zaman kazandırdılar

Ele geçirdikleri mühimmatta için cabası.....

İşte bu kadar şanlıydı
Milli mücadelemizin ilk zaferi

Kuvayı Milliyenin,halkın eseri
Dr.Özgür Eker 07.03.2017